

Atceres pasākums Īlē

Šī gada 17.martā mēs, četri 116.jaunsargu vienības jaunsargi - Oskars Kalns, Dāvis Lapiņš, Daniels Lapiņš, Aleksandra Bobovka – mūsu vienības instruktora Ziedoņa Ločmeļa pavadībā devāmies uz Īles bunkuru. No skolas izbraucām no rīta, nedaudz pirms desmitiem. Pie bunkura bijām ap divpadsmitiem.

Pasākumā, kas sākās plkst.13.00, piedalījās LR aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, zemessargi, kauju rekonstrukciju klubs un jaunsargi. Interesanta bija tikšanās ar Modri Zikmani, cilvēku, kurš piedalījies partizānu cīņās un var pastāstīt par partizānu dzīvi, ikdienu un kaujām.

Mūsu, jaunsargu, uzdevums bija stāvēt goda sardzē pie pieminekļa. Mēs bijām sadalīti divās grupās kopā ar zemessargiem, katra grupa stāvēja apmēram 40 min, tad otra grupa nomainīja pirmos. Kad beidzās pasākums, tad mums bija iespēja pastaigāt pa bunkuru. Nebiju gaidījis, ka tas būs tik liels. Pārsteidza tas, ka cilvēki, idejas vadīti, pēc II pasaules kara beigām bija gatavi dzīvot meža vidū šādos apstākļos un cīnīties pret pastāvošo iekārtu, palikt uzticīgi savai valstij.

Bija iespēja paēst zupu un apskatīt ieročus, ar kādiem karoja tolaik.

Atpakaļceļā mēs iebraucām Lestenes Brāļu kapos un pēc tam iegājām muzejā, apskatījām bildes, kā izskatījās baznīca kara laikā, un lasījām vēstures avotus. Skolotājs stāstīja par vēsturi un notikumiem baznīcas tornī. Tornī sagrava, jo citādi nevarēja iznīcināt tornī esošo snaiperi. Tālāk mūsu ceļojums veda caur Džūksti, apskatot II pasaules kara cīņu vietas un vācu karavīru kapa vietu. Vēlāk devāmies mājās.

Attēlā - Baltijas valstīs lielākais bunkurs, kuru 1948.gadā Īles mežos izbūvēja apvienotās latviešu – lietuviešu



grupas partizāni, lai turpinātu cīnīties pret padomju varu. 27 cilvēku lielo grupu vadīja gados jaunais komandieris Kārlis Krauja (īstajā vārdā Visvaldis Brizga). 1949. gada 17. martā 24 partizāni, kas tobrīd atradās bunkurā, izcīnīja savu pēdējo kauju pret 760 vīru lielo Valsts drošības ministrijas jeb čekas karaspēku. Bojā gāja 15 partizāni, deviņi tika sagūstīti un kopā ar atbalstītājiem izsūtīti uz Sibīriju.

1992.gadā zemessargi kopā ar Daugavas Vanagu patriotisko organizāciju pārstāvjiem atraka saspridzināto bunkuru, kritušo kaujinieku kaulus apbedīja Dobeles Virkus kapos.

Pie bunkura tika uzstādīts Baltais krusts, piemiņas akmens un granīta stēla.

116.jaunsargu vienības jaunsargs Oskars Ernests Kalns